

Notat

om anvendelse af henholdsvis 24 års kravet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og tilknytningskravet, jf. § 9, stk. 7, navnlig hvor den herboende ægtefælle eller samlever har en særlig erhvervsmæssig tilknytning til Danmark

1. Indledning

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev der i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, indført en ny betingelse for familiesammenføring med ægtefæller og samlever om, at begge ægtefæller eller samlevere skal være over 24 år. Samtidig blev det siden den 31. maj 2000 gældende tilknytningskrav (nu udlændingelovens § 9, stk. 7) ved familiesammenføring med ægtefæller og samlevere udvidet og skærpet. Lovændringen trådte i kraft den 1. juli 2002 med virkning for førstegangsansøgninger indgivet den 1. juli 2002 eller senere.

Efter bemærkningerne til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, (L 152 af 28. februar 2002) gælder alderskravet som udgangspunkt for alle. Der vil dog i visse undtagelsesvise tilfælde kunne være helt særlige forhold, der bevirker, at der må gives tilladelse til familiesammenføring her i landet, selvom parterne ikke opfylder betingelsen om, at begge parter skal være fyldt 24 år. Opholdstilladelse vil i givet fald skulle gives i medfør af § 9 c, stk. 1.

Med lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev det allerede gældende tilknytningskrav udvidet til også at gælde for herboende personer med dansk indfødsret og skærpet således, at parternes samlede tilknytning til Danmark nu skal være større end tilknytningen til et andet land. Efter bemærkningerne til udlændingelovens § 9, stk. 7, (L 152 af 28. februar 2002) vil der i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er størst.

Neden for beskrives ministeriets praksis i forbindelse med anvendelsen af 24 års kravet og tilknytningskravet, hvor den herboende ægtefælle eller samlever varetager en beskæftigelse, som er omfattet af Positivlisten, eller hvor udenrigs- eller sikkerhedspolitiske hensyn gør sig gældende, og hvor vedkommende ikke bør henvises til at udøve familielivet i ansøgerens hjemland, alene fordi en eller begge ægtefæller eller samlevere er under 24 år, eller fordi parterne ikke kan opfylde kravet om størst tilknytning til Danmark.

Det bemærkes, at notatet alene vedrører 24 års kravet og tilknytningskravet for de nævnte persongrupper, og således ikke de øvrige betingelser for familiesammenføring.

Endvidere beskrives i notatet ministeriets praksis i forbindelse med indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse for personer, der inden for kort tid fylder 24 år.

2. Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har dansk indfødsret (litra a), har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande (litra b), har opholdstilladelse som flygtning (litra c) eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år (litra d).

Der vil således kun kunne meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen på grundlag af ægteskab eller fast samlivsforhold, når begge parter er over 24 år.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget er om baggrunden for 24 års kravet bl.a. anført følgende:

”Herved ønsker regeringen at mindske risikoen for tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, der har til formål at udløse familiesammenføring. Jo ældre man er, des bedre kan man modstå et pres fra familien eller andre til at indgå et ægteskab imod sin vilje. Formålet med forslaget er således at beskytte unge mod et pres i forbindelse med indgåelse af ægteskab og samtidig at frigøre de unge fra et pres for at forklare over for udlændingemyndighederne, at de ønsker ægtefællesammenføring, selvom dette i virkeligheden ikke er tilfældet.”

Af bemærkningerne til § 9, stk. 1, nr. 1, fremgår det blandt andet, at:

”Det foreslåede alderskrav på 24 år gælder som udgangspunkt for alle.

Der vil dog i visse undtagelsesvisse tilfælde kunne være ganske særlige forhold, der bevirker, at der må gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, selv om parterne ikke opfylder betingelsen om, at begge parter skal være fyldt 24 år.”

Der er herefter i bemærkningerne til bestemmelsen anført en række – ikke udtømmende – eksempler på, hvornår sådanne ganske særlige forhold kan tænkes at foreligge, blandt andet:

”Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.6. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, jf. herved, som inden udrejsen var – og fortsat er – gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse eller dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. de ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1 og 2.”

.....

”Herudover kan ganske særlige forhold gøre sig gældende, hvis det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Tilsvarende vil ganske særlige forhold kunne foreligge, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark.”

.....

”Meddelelse af opholdstilladelse vil i disse ganske særlige tilfælde i givet fald skulle ske efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1.”

Det fremgår af bemærkningerne, at der ikke hermed er tilsigtet en udtømmende beskrivelse af de tilfælde, hvor der foreligger ganske særlige forhold, der vil kunne begrunde en fravigelse af 24 års kravet.

Det bemærkes, at de nævnte eksempler på ganske særlige forhold, der kan føre til en fravigelse 24 års kravet, i bemærkningerne gentages som eksempler på ganske særlige grunde, der kan føre til, at der gives opholdstilladelse, selvom tilknytningskravet eller de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt.

3. Udlændingelovens § 9, stk. 7

Efter udlændingelovens § 9, stk. 7, kan opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, med mindre særlige grunde taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Tilknytningskravet er således dels udvidet, så kravet tillige gælder for herboende personer med dansk indfødsret og dels skærpet således, at parternes samlede tilknytning til Danmark nu skal være større end tilknytningen til et andet land.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget blandt andet, at:

”Regeringen er af den opfattelse, at et fortsat højt antal familiesammenføringstilladelser vil bidrage yderligere til de voksende problemer med antallet af udlændinge, der ikke er i arbejde.”

Der er i de almindelige bemærkninger om baggrunden for udvidelsen af tilknytningskravet blandt andet anført følgende:

”Erfaringen har vist, at integrationen er særlig vanskelig i de familier, hvor man i generation efter generation henter sin ægtefælle til Danmark fra sit eget eller sine forældres hjemland. Det er hos herboende udlændinge og danske statsborgere med udenlandsk baggrund et udbredt ægteskabsmønster, at man bl.a. som følge af pres fra forældrene gifter sig med en person fra hjemlandet.”

.....

”Tilknytningskravet, som det er udformet i dag, tager efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad højde for, at det nævnte ægteskabsmønster eksisterer blandt både herboende udlændinge og herboende danske statsborgere med udenlandsk baggrund. Der findes således også danske statsborgere, som ikke er velintegrerede i det danske samfund, og hvor det derfor kan være forbundet med væsentlige problemer at integrere en nyankommen ægtefælle her i landet.”

.....

”Formålet med forslaget er at sikre det bedst mulige udgangspunkt for en vellykket integration af det familiemedlem, der ønskes familiesammenført til Danmark, og samtidig at værne de unge mod pres fra familien eller andre til at indgå arrangerede ægteskaber eller tvangsægteskaber med en ægtefælle fra et land og med en kultur, som ligger fjernt fra de unges egen dagligdag og kulturelle virkelighed.”

De overordnede formål med de seneste stramminger af udlændingeloven, herunder tilknytningskravet, er således dels at begrænse nettoindvandringen, dels at skabe et mere solidt fundament for integration af nytilkomne udlændinge navnlig gennem den herboende ægtefælle/samlevers overvejende tilknytning til Danmark blandt andet i form af fast tilknytning til det danske arbejdsmarked og dels at mindske antallet af tvangsægteskaber.

Efter bemærkningerne til tilknytningsbestemmelsen vil der i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selv om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er størst. Der vil i sådanne ganske særlige tilfælde skulle gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

For en række ikke udtømmende eksempler, der er nævnt i bemærkningerne til § 9, stk. 7, på ganske særlige grunde, der kan føre til en fravigelse af kravet om opfyldelse af tilknytningskravet henvises til de i afsnit 2 nævnte – i alt væsentligt identiske – eksempler på særlige forhold vedrørende udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, jf. § 9 c, stk. 1, 1. pkt., vedrørende fravigelse af 24 års kravet.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen og ministeriet i fællesskab har udarbejdet et notat om anvendelsen af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring.

Det fremgår af notatet blandt andet, at der ved vurderingen af den herboendes tilknytning til arbejdsmarkedet lægges vægt på fastheden af tilknytningen til arbejdsmarkedet, typen af beskæftigelse, varigheden af beskæftigelsen og på, om arbejdsmarkedstilknytningen er opnået i kraft af kvalifikationer, der er erhvervet gennem uddannelse i Danmark.

Ved vurderingen af beskæftigelsens karakter lægges der vægt på, om det pågældende arbejde er egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Beskæftigelse, der indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation på dansk med kolleger og eventuelle kunder, anses for integrationsfremmende.

4. Udlændingelovens § 9 a

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen, herunder hvis udlændingen kan få ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft.

I lovforslagets almindelige bemærkninger vedrørende lempelse af adgangen til opholdstilladelse af beskæftigelsesmæssige grunde er blandt andet anført følgende:

”Regeringen finder, at der er behov for at sikre, at Danmark – i konkurrence med navnlig USA og de øvrige EU-lande – kan tiltrække særlig kvalificeret arbejdskraft, ikke mindst inden for de højteknologiske områder af erhvervslivet.

Regeringen finder på den baggrund, at de gældende procedurer for meddelelse af opholdstilladelse af beskæftigelsesmæssige grunde bør ændres, således at proceduren for meddelelse af opholdstilladelse smidiggøres og effektiviseres inden for områder, hvor der er mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft.

Regeringen vil derfor udvide den ovenfor beskrevne Green Card-lignende ordning, der i dag gælder på IT-området, til også at omfatte andre områder, hvor der er mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft.”

Som led i udmøntningen af ovenstående indførte Integrationsministeriet fra 1. juli 2002 en ny ordning for meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, Jobkort-ordningen.

Ministeriet har i den forbindelse udarbejdet en liste, Positivlisten, over beskæftigelsesområder, hvor der er behov for særlig kvalificeret arbejdskraft. Positivlisten omfatter for tiden IT-specialister, ingeniører, videnarbejdere inden for naturvidenskab og teknologi, læger og sygeplejersker. Udlændinge, som er tilbudt beskæftigelse inden for områder, der er omfattet af Positivlisten, kan umiddelbart få tilladelse til at arbejde og opholde sig i Danmark uden, at Udlændingestyrelsen skal foretage en forudgående høring af den relevante fagforening.

Adgangen til opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse blev med lov nr. 365 endvidere lempet for så vidt angår personer, der har haft opholdstilladelse, samt for asylansøgere med efterspurgte kvalifikationer.

Det fremgår således af de almindelige bemærkninger vedrørende opholdstilladelse af beskæftigelsesmæssige grunde blandt andet, at:

”Endvidere vil regeringen tilgodese bl.a. erhvervslivets behov for at fastholde udenlandsk arbejdskraft ved gennemførelsen af en ordning, hvorefter en udlænding, hvis opholdstilladelse som f.eks. flygtning eller familiesammenført indtages eller nægtes forlænget, kan få meddelt opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse, hvis den pågældende gennem længere tid har været i et fast ansættelsesforhold eller drevet selvstændig erhvervsvirksomhed og beskæftigelsesmæssige eller erhvervmæssige hensyn taler derfor.

Regeringen vil herudover tilgodese de fagområder, hvor der er mangel på særlig kvalificeret arbejdskraft, ved at give asylansøgere med de efterspurgte kvalifikationer mulighed for under opholdet her i landet at indgive ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at arbejde i Danmark.”

5. Udlændingelovens § 9 c

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen kan der blandt andet i ganske særlige tilfælde efter en helt konkret vurdering meddeles tilladelse til familiesammenføring i tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1.

Som nævnt oven for i afsnit 2 vil bestemmelsen blandt andet kunne finde anvendelse i visse undtagelsesvise tilfælde, hvor der er ganske særlige forhold, der bevirker, at der må gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, selvom parterne ikke opfylder betingelsen om, at begge parter skal være over 24 år. Det bemærkes, at de nævnte eksempler ligeledes kan føre til meddelelse af opholdstilladelse uanset, at visse af de øvrige betingelser for familiesammenføring, herunder tilknytningskravet, jf. afsnit 3, ikke er opfyldt.

Der kan endvidere, jf. nærmere afsnit 6, gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., til medfølgende familie til personer med opholdstilladelse under henvisning til beskæftigelses- eller erhvervmæssige grunde, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 1.

Efter § 9 c, stk. 1, 2. pkt., betinges en opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person – medmindre særlige grunde taler derimod – af, at de i §

9, stk. 2-9, nævnte betingelser er opfyldt. Betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 2-9, er navnlig forsørgelseskrav (§ 9, stk. 2 og 3), økonomisk sikkerhedsstillelse (§ 9, stk. 4), at den herboende ikke i en periode på et år inden ansøgningstidspunktet har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven (§ 9, stk. 5), boligkrav (§ 9, stk. 6), tilknytningskrav (§ 9, stk. 7), frivillig indgåelse af ægteskab (§ 9, stk. 8), og at der ikke må være tale om proforma ægteskab (§ 9, stk. 9).

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 9 c blandt andet, at:

”I tilfælde, hvor opholdstilladelsen meddeles på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold med en herboende person, der er meddelt opholdstilladelse under henvisning til beskæftigelses- eller erhvervsmæssige grunde, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 a, forudsættes det dog, at betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 4 og 7, ikke kræves opfyldt.”

Når den herboende har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, stilles i forbindelse med ansøgning om ægtefællesammenføring således hverken krav om, at parterne skal have størst tilknytning til Danmark eller, at den herboende skal stille økonomisk sikkerhed, ligesom familiesammenføring kan gives uanset parternes alder.

6. Udlændingelovens § 9 c – praksis, når den herboende har opholdstilladelse efter § 9 a

Der kunne efter praksis efter udlændingelovens dagældende § 9, stk. 2, nr. 4, gives opholdstilladelse til en herboende udlændings ægtefælle eller faste samlever, såfremt den herboende har tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens dagældende § 9 stk. 2, nr. 3, med henblik på beskæftigelse og er omfattet af en praksis, hvorefter opholdstilladelsen kan gives for indtil tre år.

Som eksempler på herboende udlændinge, som er omfattet af en sådan praksis, kan blandt andet nævnes undervisere og forskere, ledende funktionærer, specialister, ambassadepersonale, samt udlændinge, der med opholds- og arbejdstilladelse driver selvstændig virksomhed.

Meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse inden for et område omfattet af Positivlisten (for tiden IT-specialister, visse ingeniører, videnarbejdere inden for naturvidenskab og teknologi, læger og sygeplejersker) er tillige omfattet af ovenstående praksis om opholdstilladelse i indtil tre år.

Baggrunden for denne praksis, som indebærer en særlig lempelig adgang til at få nære familiemedlemmer her til landet, er et ønske om at tiltrække og fastholde særlig kvalificeret arbejdskraft.

Det er i bemærkningerne til udlændingelovens § 9 c, stk. 1, forudsat, at der også fremover kan gives opholdstilladelse til en ægtefælle eller samlever til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, med henblik på beskæftigelse.

Som anført oven for i afsnit 5 vil udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 1, til en bestemt beskæftigelse, hvorefter opholdstilladelse kan gives for indtil tre år, kunne få tilladelse til ægtefællesammenføring efter § 9 c, stk. 1, uanset den ene eller begge parterne er under 24 år, og uanset ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end ægtefællernes eller samlevernes tilknytning til et andet land.

7. Praksis vedrørende 24 års kravet i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og tilknytningskravet i § 9, stk. 7, hvor den herboende ægtefælle eller samlever varetager en beskæftigelse omfattet af Positivlisten, eller hvor udenrigs- og sikkerhedspolitiske hensyn gør sig gældende

De første erfaringer vedrørende administrationen af 24 års kravet samt det skærpede tilknytningskrav har givet Integrationsministeriet anledning til at overveje, hvorvidt særlige beskæftigelsesmæssige forhold hos den herboende danske eller udenlandske ægtefælle bør medføre en beslutning om en mere generel fravigelse af kravene om, at begge ægtefæller skal være over 24 år samt om, at ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark skal være større end ægtefællernes eller samlevernes tilknytning til et andet land.

Som anført nævnes i bemærkningerne til henholdsvis udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9, stk. 7, en række eksempler på ganske særlige forhold, der indebærer, at henholdsvis alderskravet og opfyldelse af tilknytningskravet kan fraviges. Som ligeledes anført er eksemplerne ikke udtømmende.

Det er ministeriets opfattelse, at der – udover de i bemærkningerne nævnte situationer, hvor det ikke er muligt for den herboende at tage ophold i ansøgerens hjemland, eller hvor det af humanitære eller familiemæssige årsager af hensyn til den herboende ægtefælle ikke vil være forsvarligt eller rimeligt at henvise den pågældende til at tage ophold i et andet land – tillige bør være muligt konkret at tage hensyn til det danske samfunds væsentlige interesse i ikke at henvise en herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land.

Beskæftigelse omfattet af Positivlisten

Ministeriet finder, at hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, der er beskæftiget inden for områder omfattet af Positivlisten (for tiden IT-specialister, ingeniører, videnarbejdere inden for naturvidenskab og teknologi, læger og sygeplejersker), kan begrunde en mere generel fravigelse af 24 års kravet og af tilknytningskravet.

Det bemærkes, at en fastholdelse af henholdsvis 24 års kravet og tilknytningskravet i forhold til herboende danske og udenlandske personer beskæftiget inden for et område omfattet af Positivlisten, vil indebære, at en udlænding, der meddeles opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 1, med henblik på at varetage en sådan beskæftigelse, og som herefter søger familiesammenføring med sin ægtefælle/samlever, vil have en videre adgang til ægtefællesammenføring end en herboende dansk statsborger eller en udlænding, som varetager en tilsvarende beskæftigelse her i landet.

Det bemærkes endvidere, at det uden denne praksisjustering vil være nødvendigt at henvise blandt andet herboende danske statsborgere til at tage ophold i udlandet sammen med de pågældendes familie samtidig med, at det vil være nødvendigt at rekruttere udenlandsk arbejdskraft til at besætte den ledige stilling, som den danske statsborger fratrådte i den forbindelse. Dette vil igen medføre et øget antal ægtefællesammenføringer, idet den rekrutterede udenlandske arbejdskraft vil have mulighed for blandt andet at få sin ægtefælle til Danmark uden, at der stilles krav om, at begge parter skal være fyldt 24 år og skal have størst tilknytning til Danmark, ligesom der vil være behov for at integrere begge ægtefæller eller samlever, der typisk ikke taler dansk og måske aldrig har været her i landet.

Udenrigs- og sikkerhedspolitiske hensyn

Ministeriet finder endvidere, at det i relation til visse herboende personer, herunder ansatte i statens tjeneste, der varetager en stilling af en sådan af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægte-

fælle, hvis dette reelt indebærer, at den pågældende må fratræde sin stilling, tillige mere generelt bør være muligt at fravige såvel 24 års kravet som tilknytningskravet.

Som eksempel på sådanne herboende personer kan nævnes ansatte i forsvaret, der som led i ansættelsesforholdet kan udstationeres i udlandet i forbindelse med deltagelse i fredsskabende eller fredsbevarende operationer.

Andre former for beskæftigelse

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke udelukker, at også andre former for erhvervsmæssig tilknytning til Danmark efter en helt konkret vurdering vil kunne begrunde en fravigelse af 24 års kravet og af tilknytningskravet.

Konklusion

I situationer, hvor den herboende er omfattet af en af de to nævnte persongrupper, og hvor parternes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end tilknytningen til et andet land, finder ministeriet ikke, at det bør kræves, at parret opfylder tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7, og i de tilfælde, hvor begge parter ikke er fyldt 24 år, og hvor den herboende er omfattet af en af de to nævnte persongrupper, finder ministeriet, at der bør ske en fravigelse af 24 års kravet og gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., såfremt parterne i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Det bemærkes, at denne praksis efter ministeriets opfattelse vil kunne administreres således, at formålet med alderskravets indførelse og skærpelsen af tilknytningskravet – nemlig at mindske risikoen for tvangsægteskaber og arrangerede ægteskaber, at nedbringe antallet af familiesammenføringer i Danmark, og at sikre en vellykket integration – fortsat tilgodeses.

Ministeriet finder således, at personer, der varetager en beskæftigelse som nævnt oven for, generelt må antages at have opnået et sådant modenheds- og uddannelsesniveau, at vedkommende typisk vil være i stand til at modstå et pres fra familie eller andre til at indgå et ægteskab mod sin vilje, og at vedkommendes uddannelse og tilknytning til arbejdsmarkedet i form af ansættelse inden for et område omfattet af Positivlisten eller i en stilling, hvor udenrigs- og sikkerhedspolitiske hensyn gør sig gældende, må antages i sig selv at bidrage til en bedre integration af den ægtefælle eller samlever, der ønskes familiesammenført.

Det bemærkes, at ministeriet ikke finder grundlag for at fravige kravet om sikkerhedsstillelse eller de øvrige betingelser for familiesammenføring, idet opfyldelsen af disse krav ikke på samme måde som 24 års kravet og tilknytningskravet er viljesuafhængige.

8. Praksis i forbindelse med indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring, når parterne inden for kort tid opfylder 24 års kravet i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Efter hidtidig praksis har udlændingemyndighederne meddelt afslag på ansøgninger om ægtefællesammenføring, hvor begge parter ikke er fyldt 24 år, allerede fordi alderskravet ikke er opfyldt.

Ministeriet finder imidlertid, at ægtepar, der ikke opfylder 24 års kravet, men hvor begge parter er fyldt mindst 23 år og seks måneder, fremover bør kunne indgive og få realitetsbehandlet en ansøgning om ægtefællesammenføring og dermed få en sikker afklaring på, om de pågældende kan blive ægtefællesammenført i Danmark, når de opfylder 24 års kravet.

Det bemærkes i den forbindelse, at en ægtefælle eller samlever, der på et tidspunkt, hvor begge parter er fyldt mindst 23 år og seks måneder, indrejser i Danmark som visumfri eller på et schengen visum meddelt for tre måneder, med den nationale visumforlængelse på indtil tre måneder således vil have mulighed for at blive her i landet uden på ny at skulle udrejse, hvis Udlændingestyrelsen meddeler, at der kan gives tilladelse til ægtefællesammenføring her i landet, når begge parter er fyldt 24 år.